

A L L E P A A R D E N

hebben aan de wedstrijd deelgenomen

de meester (vervolg)

na de zegen deed ik wat hij gevraagd had & ging zitten
gij doet dat zegenen zomaar? zei hij
ja zei ik & ik geloof erin
ik zag aan zijn zwijgend gezicht
dat hij er ook in geloofde

ik sprak over de hemel
waar hij nu naartoe zou gaan
niet de hemel ginder boven
tussen de kunstmanen & de satellieten
maar de hemel hier beneden
het eeuwig hervinden
van alle geluksplaatsen & -momenten
die hij in dit leven had meegemaakt
maar nu voor eeuwig
of hij daarin geloofde?

ja dat geloofde hij

willen we zolang je nog te leven hebt
allemaal woorden zoeken
die de hemel te kennen geven
die je te wachten staat?
allemaal herinneringen uit het verleden
maken tot vermoedens van de toekomst?

al meteen zei hij een eerste woord:
kapelleke
wat hij daarmee bedoelde
vroeg ik niet meteen
maar ik was blij dat hij zelf als eerste
zo'n hemelwoord uitsprak
zijn vrouw kinderen en kleinkinderen
zouden de volgende dagen
hetzelfde doen

een volgende woord zou zeker
"medailles" zijn
aan de staander die bij het bed stond
& waaraan tot gisteren allerlei

nu overbodig geworden baxters hingen
waren nu allerlei medailles aangebracht
bronzen zilveren ja zelfs gouden...
zijn kleindochter van negen
haalde als zwemster tennisster loopster...
het ene ereteken na het andere
hij was daar bijzonder fier op
dat zag je aan de manier
waarop hij ernaar lag te kijken

mijn eigen woord had ik ook al gereed:
"vuurke stook"
op een winderige woensdag
dat het weer pater was
gingen de kinderen heel wild
met stokken tekeer
ik wou hen als volleerde pedagoog
die stokken doen afgeven
wat ze maar noude zouden doen
tot de meester het heel anders aanpakte
kom kinderen: we gaan vuurke stoken

de eerste vlam was nog niet ontstoken
of alle stokken lagen er meteen op
& de eerst zo wilde kinderen
werden errond staande
zo kalm als iets

in de huiskamer zou op de eettafel
een mooie schotel worden geplaatst
om er gaandeweg ieders hemelwoorden
in neer te leggen

zijn vrouw zou hem die af en toe
voorlezen:
kapelleke medaille vuurke stook...

was hij zo al niet even in de hemel
die hem weldra te wachten stond?

LUC VERSTEYLEN

533

Jaar

Zeven vette en zeven magere jaren

De uitdrukking 'Zeven vette en zeven magere jaren' betekent dat er op een periode van voorspoed vaak een periode van tegenspoed volgt. De formule komt uit het Oude Testament.

Zoals enkele andere getallen heeft ook 'zeven' in de Bijbel een symbolische waarde; het betekent een afgeronde periode; denk aan de zeven 'dagen' van het scheppingsverhaal.

De Egyptische farao had een vreemde dubbele droom die hem verontrustte. Niemand van zijn magiërs kon er een verklaring voor geven. Nu hoorde hij, dat er een jonge Hebreër was, een slaaf van de commandant van de lijfwacht; hij heette Jozef, kon dromen verklaren, maar zat in de kerker opgesloten.

'Hierop gaf de farao bevel om Jozef bij hem te brengen. Onmiddellijk werd hij uit de kerker gehaald, hij werd geschoren en kreeg schone kleren aan. Toen hij voor de farao verscheen, zei deze tegen hem: "Ik heb een droom gehad en niemand kan hem uitleggen. En nu heb ik over u horen zeggen dat u een droom maar hoeft te horen of u kunt hem verklaren." Jozef antwoordde: "Dat is niet aan

mij, maar misschien geeft God een uitleg die gunstig is voor de farao." Toen deed de farao hem zijn verhaal: "In mijn droom stond ik aan de Nijl. Opeens kwamen daar zeven koeien uit, mooie koeien die goed in hun vlees zaten. Ze gingen grazen in het oevergras. Daarna kwamen er zeven andere koeien uit het water; die waren afschuwelijk mager, vel over been. Ik heb in heel Egypte nog nooit zulke lelijke koeien gezien. En die magere, lelijke koeien aten de zeven eerste, vette koeien op. Maar toen ze die naar binnen hadden gewerkt, was daar niets van te merken: ze zagen er nog even lelijk uit als eerst. Toen werd ik wakker. Even later droomde ik dat er uit één halm zeven mooie, volle korenaren opschoten. En daarna kwamen er weer zeven aren op; die waren dor en iel en door de oostenwind verschroeid. En die armetierige korenaren verslonden de zeven mooie aren. Ik heb dit voorgelegd aan mijn magiërs, maar geen van hen kon me er iets over zeggen."

Jozef zei tegen de farao: "U hebt tweemaal hetzelfde gedroomd, farao, en God heeft u bekendgemaakt wat hij gaat doen. Die zeven mooie koeien zijn zeven jaren, en die zeven mooie korenaren zijn ook zeven jaren: het is een en dezelfde droom. De zeven magere, lelijke koeien die daarna te voorschijn kwamen, staan ook voor zeven jaren, net zoals de zeven lege aren die door de wind verschroeid waren: er zullen zeven jaren van hongersnood komen. Het is, farao, zoals ik u daarnet zei: God heeft u laten zien wat

hij gaat doen. Er komen zeven jaren waarin er in heel Egypte grote overvloed zal zijn. Daarna volgen zeven jaren van hongersnood. Dan zal niemand zich nog iets herinneren van de overvloed die er in Egypte was. De hongersnood zal het land te gronde richten en zo erg zijn dat er van de eerdere overvloed niets meer te bespeuren valt. Dat u deze droom tweemaal hebt gekregen, betekent dat Gods besluit vaststaat en dat hij het binnenkort gaat uitvoeren. U zou er daarom goed aan doen, farao, een verstandig en wijs man te zoeken en het bestuur over Egypte aan hem toe te vertrouwen. Ook zou u krachtige maatregelen moeten nemen. Ik raad u aan in het hele land opzichters aan te stellen en tijdens de zeven jaren van overvloed een vijfde te vorderen van wat het land opbrengt. Al het voedsel dat Egypte voortbrengt in de goede jaren die straks aanbreken, moet worden verzameld. U moet erop toezien dat er in de steden graan wordt opgeslagen, en dat graan moet zuinig worden bewaard. Uit die voedselvoorraad kan het land dan putten in de zeven jaren van hongersnood die het te wachten staan. Zo hoeft Egypte niet van hongersnood te komen." (Gen. 41,14-36)

Jozef werd rijkelijk beloond. De voorspelling is ook uitgekomen. (zie Gen. 42-47)

BART MESOTTEN

Johan Kelders

Vertrapt en verkracht

„Weg met die rotzooi.”
Ze zijn met z'n drieën en rukken het boek uit mijn handen.
Ze hebben een hekel aan zwervers die lezen.
Zwervers lezen niet.
Dat is iets voor mensen met een dak boven hun hoofd.
„Waar gaat het over?”
Ze beginnen mijn boek naar elkaar toe te gooien. Als een bal.
Soms missen ze en dan ligt het verloren op de grond.
Het wordt viezer en viezer. De omslag is al onleesbaar.
„Over een betere wereld.”
„Er is geen betere wereld.”
Ze beginnen er pagina's uit te scheuren.
Ze fladderen doelloos door de lucht en storten daarna neer.
Sommigen komen op mijn bank terecht.
Als ik ze pak, krijg ik een beuk.
Woorden pak je niet, je vertrapt ze, verkracht ze, maakt ze koud.
„Niet doen”, schreeuw ik.
Ze beginnen harder te scheuren en keihard te lachen.
Mijn smeekbede windt hen op. De pagina's vliegen door de lucht.
Ze zijn door het dolle heen.
„Kijk, zo doen we dat.”
Ze smijten het boek op de grond en beginnen erop te dansen.
Langzaam zakt het weg in de modder.
„Sieg Heil, Sieg Heil...” Ze brengen de nazigroet.
De climax is bereikt.
Het boek is weg.
Het ligt onder de grond.
Vertrapt en verkracht.
Nee, ik lig onder de grond.
Vertrapt en verkracht.
Het boek was alles dat ik had.

Dakloos

UIT DEN GROOTEN VOLKSKALENDER VAN PAUL VAN ZUMMEREN

't Is vandaag de feestdag van de heilige Teresa. In Vlaanderen noemt men haar familiair "Trezeke". Volgens onze voorouders moet Trezeke mooi weer geven, vandaar dat men deze periode vroeger "Trezekes nazomerke" noemde. Het gaat om een nazomerse periode die een vijftal dagen zou moeten duren, althans dat zegt een spreuk voor vandaag en die gaat zo:

**EEN SCHOON ZOMERKE
IS 'T TREZEEKES ZOMERKE
VIJF DAGEN ZONNESCHIJN
OM ELKEEN TE VERBLIJEN**

Nu mag je echter niet verwachten dat het nog lang zo'n weer zal blijven. Nee, zegt een spreuk voor vandaag: haal nu maar je spinnewielen van de zolder, want de lange, koude avonden staan voor de deur en dan kan je best een nuttige bezigheid hebben:

**IN HET MIDDEN VAN DE OKTOBERMAAND
WORDEN DE SPINNEWIELEN
VOOR DE DAG GEHAALD**

Vandaag moeten ook de laatste druiventrossen worden geplukt, zegt de volkskalender:

**MEE SINTE-TREZE
VALLEN DE LESTE BEZEN**

Voor wat het weer van de komende dagen betreft, zou ik me niet erg laten leiden door de volkskalender. Voor morgen staat er bijvoorbeeld een spreuk op, waarin een redelijk mens gewoon niet kán geloven. Morgen is het de feestdag van Sint-Gallatius, die ook Sinte-Gallen wordt genoemd. En daarop bouwde men deze spreuk:

**SINTE GALLEN
LAAT DE EERSTE SNEEUW VALLEN**

KRISTIEN VAN ZUMMEREN